

brugsanstalt; det er en Anstalt, som i forskellige Retninger virkelig har produktive Interesser og produktive Interesser for Befolkningen rundt omkring i Landet. Jeg vil ikke tale om Opmaalingerne, Jør og Vægeværsemet og Søfortartivet, som jo ere nødvendige Institutioner, men ogsaa Meteorologisk Institut, Jiskeri-Inspektionen, Lødsværsemet, Stationsstribene ere Ting, som alle sammen ere mere eller mindre nødvendige. Vi skulle som jeg før berørte, gennem Marinen støtte Handel og Skibsfart, saa vidt vi egne; thi det er jo Skibsfarten, der skal dræfte det Understud, som fremkommer, naar man tager Hensyn til Import og Eksport. Men at der maa gøres noget, synes mig nødvendigt, og jeg vil haabe, at man, naar man overvejer denne Sag, vil tage Hensyn til nogle af disse Spørgsmaal, i det mindste dem, jeg har fremdraget, til Gavn for Marinen, og hvad den evner i Fremtiden. Jeg maa saaledes i allerhøjeste Maaade lægge Tinget og Regeringen paa Sinde nu at tage denne Sag op, efter at den i saa lang Tid omtrent har været tæet ihjel.

Ordsam: Jeg vilde gerne tillade mig ved dette Lovforslags 1ste Behandling at lægge et godt Ord ind for Marinens Lægekorps. Som Forholdene nu ere, ere de meget uheldige baade for Lægen og for Marinen. I Marinens Lægekorps er der 2 Overlæger, 6 Skibslæger og et ubestemt Antal Reserveleger. De to Overlæger lønnes, den ene med 3,600 Kr., den anden med 3,200 Kr., og af Skibslægerne lønnes de to ældste med 2,000 Kr., de to næstældste med 1,600 Kr. og de to yngste med 1,200 Kr. Det er jo den samme Lønning, som de tilsvarende Grader af Hærens Læger oppebære, men det er en meget væsentlig Forskel paa at være Læge i Marinen og i Hæren. Det at være Læge i Hæren er jo kun en ren Biting for den vedkommende Læge, der kan have sin private Praksis og har sin private Praksis ved Siden af. For Marinelægerne er derimod Stillingen som Marinelege deres Hovedbestilling, det har vist sig aldeles umuligt for Marinelægerne at saa nogen væsentlig privat Praksis, fordi de ere saa saa, og fordi de saa tit komme ud at sejle paa lange Togter. Nu har det i alt Fald undertiden ført til, at disse Lægeembeder i Marinen

ikke søges af de Folk, som helst burde være Marinelæger; thi naar et Embede er daarlignende lønnet, vil det let medføre, at det ikke altid er de bedste Folk, som søge det. Jeg siger dette uden nogen Forklæjning af de Læger, som for Tiden sidde inde med Marinelægeembederne, men det er i Virkeligheden en meget vigtig Bestilling at være Militærlæge. Jeg vil aldeles ikke tale om denne Stilling i Krigstilfælde, ethvert Mennekte ved jo, at Lægens Stilling i Krigstilfælde er overordentlig vigtig. Men selv i Freds-tid er det af Vigtighed, at Militærlægerne ere dygtige og paalidelige Folk, der ere paa Højde med deres Tid; de skulle jo foretage saa mange vigtige Afgørelser og deres Domme ere ganske inapellable. Naar der melder sig en Mand hos Lægen og siger, at han er syg, er det Lægen, der skal afgøre, om han er syg eller rask, og naar Lægen har truffet sin Afgørelse, hjælper der ingen Modsigelse. Derfor tror jeg, at det er af stor Betydning, at det militære Lægekorps er saa dygtigt og i enhver Henseende saa meget paa Højde med sin Tid som muligt. I § 60 er der foreslået en Udvidelse af Korpslet saaledes, at det kommer til at bestaa af 2 Stabslæger, 3 Overlæger og 8 Skibslæger. Jeg vilde finde det overordentlig heldigt, hvis denne Lovparagraf blev gennemført. Den vil medføre en Udgift for Statskassen af 12,800 Kr., saa at den finansielt ikke vil have nogen væsentlig Betydning. Men naar denne Paragraf gennemføres, vil det medføre det heldige for Lægestanden i Marinen, at Marinelægerne kunne slippe med at blive udkommanderede senere, og de kunne da ligesom Hærens Læger have deres private Erhverv. Jeg tror, at denne Reform vil være af overordentlig Betydning baade for Marinens Lægekorps og for hele Landet, og jeg tror, at det er en god Reform i demokratisk Retning; thi vi bør dog sørge for, at Landets værnepligtige Sønner saa saa god en Lægehjælp i den Tid, de ere inde, som det er muligt.

Srolle: Det er tre gamle Skibskammerater, der i Dag have Ordet for at tale Marinens Sag. Det har glædet mig at erfare, at de to foregaaende Talere, skønt de ikke længere tilhøre Marinen, dog maa have bevaret deres Interesse for og Kær-